

Full diocesà

28 d'abril del 2019

p6 i p7 –El «Via Lucis», una devoció pasqual

p4 –Un llibre sobre la catedral de Vic

 + 0,7% = 1,4%'. The checkboxes are labeled 'Església Catòlica' and 'Finalitats socials'."/>

Algunes persones no donen res

Unes altres només la meitat

A LA TEVA PROPERA DECLARACIÓ DE LA RENDA

millor 2

Marca les dues caselles d'assignació solidària.
Donaràs l'1,4% dels teus impostos per ajudar a tots.

0,7% + 0,7% = 1,4%

Església Catòlica Finalitats socials

Duplica la teva solidaritat a través de la X

Davant la declaració anual de la renda, Càritas ha iniciat de nou una campanya informativa amb el lema «Algunes persones no donen res. Unes altres només la meitat. MILLOR 2».

L'objectiu de la campanya és conscienciar de la importància de marcar les dues creuetes en la declaració, tant l'assignació a favor de l'Església catòlica com l'assignació a favor d'altres finalitats d'interès social. Es tracta d'un gest senzill, amb el qual, sense cap cost afegit, cada ciutadà pot duplicar la seva solidaritat a favor de les persones més vulnerables.

Càritas es beneficia de l'import aportat pels declarants a través de les dues opcions que ofereix l'Agència Tributària. Com a entitat del tercer sector d'acció social, són molts els

projectes socials de Càritas per a persones en dificultat social que reben fons a través de la casella de «fins socials». Alhora, com a confederació oficial de les entitats d'acció caritativa i social de l'Església catòlica, Càritas rep també suport financer de les aportacions de l'IRPF procedents de la casella destinada a l'Església catòlica.

Gràcies a aquesta íntima col·laboració, Càritas sosté bona part de la seva densa xarxa de centres i serveis que funcionen a través de les parròquies i diòcesis.

Per tal d'impulsar aquesta campanya informativa, s'han distribuït a tots els grups de Càritas i a les parròquies del nostre bisbat cartells i díptics informatius.

«Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist»

Diumenge II de Pasqua / Cicle C

Lectura dels Fets dels Apòstols

Els apòstols obraven molts miracles i prodigis entre el poble. Tots es reunien unànimement en el pòrtic de Salomó. Ningú dels altres no gosava anar amb ells, encara que el poble en feia grans elogis. Cada vegada se'ls afegien més homes i dones que es convertien a la fe en el Senyor. Fins pels carrers la gent treia els malalts i els deixava allà amb les lliteres perquè, quan Pere arribava, almenys la seva ombra en toqués algun. També acudia molta gent de les poblacions veïnes de Jerusalem portant malalts i persones molestades per esperits malignes, i tots recobraven la salut. (5,12-16)

Salm responsorial

Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo, perdura eternament el seu amor. (Salm 117)

Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan

Jo, Joan, germà vostre, que junt amb vosaltres comparteixo en Jesús les penes, la paciència i la reialesa, vaig ser deportat a l'illa de Patmos per haver predicat la paraula de Déu i haver donat testimoni de Jesús. El dia del Senyor l'Esperit s'apoderà de mi, i vaig sentir darrere meu un gran crit, com un toc de corn que deia: «Escriu en uns fulls això que veus i envia-ho a les set comunitats.» Vaig girar-me per veure de qui venia la veu que em parlava, i vaig veure set lampadaris d'or, i enmig dels lampadaris algú que semblava un fill d'home, vestit amb una túnica llarga fins els peus i cenyit a l'alçada del pit amb un cenyidor d'or. En veure'l vaig caure com mort als seus peus. Ell posà sobre meu la mà dreta i em digué: «No tinguis por. Jo sóc el primer i el darrer. Sóc el qui viu: Jo que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme. Escriu, doncs, tot el que vegis, la situació present i la que vindrà després.» (1,9-11a.12-13.17-19)

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de

veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.» Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.» Quan vingué Jesús, Tomàs, el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor.» Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.» Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada, i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat.» No siguis tan incrèdul. Sigues creient.» Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «Perquè m'has vist has cregut? Feliços els qui creuran sense haver vist.» Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom. (20,19-31)

«Jo, que era mort, ara visc per sempre més i tinc les claus de la mort i del seu reialme»

Veure per creure

Jean Hakolimana, prev.

El dubte forma part de la naturalesa humana. A pesar de la nostra fragilitat envers tota mena de manipulacions, guardem un racó saludable de dubte. És que sense aquest mitjà seríem més vulnerables a les incerteses i falses veritats que acompanyen la nostra vida. Així s'entén sense dificultat la reacció de Tomàs quan els altres deixebles li comuniquen que, en absència d'ell, han tingut una experiència del Senyor ressuscitat. La seva resposta és clara: «Si no ho veig ... no ho crec.» La seva actitud és comprensible. Tomàs no diu que els seus companys menteixin. Només afirma que amb el seu testimoni no en té prou per adherir-se a la fe d'ells. Ell necessita fer la seva pròpia experiència. Sortosament, quan Jesús es presenta vuit dies després, no li fa cap retret. Entén l'honestetat dels seus dubtes i l'ajuda a superar-los.

Els deixebles, igual que qualsevol de nosaltres, van necessitar un llarg camí per a incorporar a la seva ment la realitat del Ressuscitat. Les comunitats cristianes haurien de ser un espai de diàleg on poguéssim compartir honestament els dubtes, els interrogants i recerques dels creients d'avui, sense vetos ni conviccions forçades o de cosmètica. És en aquest procés on neix l'experiència d'un contacte personal amb Crist en el fons de la pròpia consciència. «Un dia els cristians descobrirem que molts dels nostres dubtes, viscuts de manera sana, sense perdre el contacte amb Jesús i la comunitat, ens poden rescatar d'una fe superficial que s'acontenta amb repetir fórmules, per a estimular-nos a créixer en amor i en confiança envers Jesús, aquest Misteri de Déu encarnat que constitueix el nucli de la nostra fe» (Pagola).

La imatge

«Feliços els qui creuran sense haver vist.» Venim a l'assemblea dominical a trobar-nos amb el Senyor; donem gràcies per l'amor del Pare; agraïm el do de l'Esperit per a gaudir de la vida divina. Compartim la fe amb els germans creients i ens esforcem per donar un testimoni adient. Tot el que veiem són sagraments, signes de l'acció del Senyor. Hi creiem malgrat no haver-lo vist. Al·leluia!

La incredulitat de sant Tomàs (1613-15).
Rubens

Agenda

Lit. hores: Setmana II

29 dilluns

—Santa Caterina de Siena
—Sant Robert
1 Jn 1,5/Salm 102/Mt 11,25-30

30 dimarts

—Sant Pius V
—Sant Amador
—Sant Josep Benet Cottolengo
Ac 4,32-37/Salm 92/Jn 3,7b-15

1 dimecres

—Sant Josep Obrer
—Sant Jeremies
—Sant Aniol
Comença maig, mes de Maria
Ac 5,17-26/Salm 33/Jn 3,16-21 o
bé Mt 13,54-48

2 dijous

La Mare de Déu d'Araceli
—Sant Atanasi
—Sant Fèlix
Ac 5,27-32/Salm 33/Jn 3,31-36

3 divendres

—Sant Felip i Jaume el menor.
Onom. de Creu
1 Co 15,1-8/Salm 18/Jn 14,6-14

4 dissabte

—Sant Silvà
Ac 6,1-7/Salm 32/Jn 6,16-21

5 diumenge III de Pasqua / Cicle C

—Santa Irene
Beat Salvi Huix
Ac 5,27b-32. 40b-41/Salm 29/Ap
5,11-14/Jn 21,1-19

XL Trobada de Santuaris de Catalunya i les Illes

Els objectius d'aquesta XL trobada aniversari eren: conèixer, valorar i agrair la història de la seva formació i de la seva trajectòria, i encarar junts, amb creativitat i amb esperança, els reptes de futur humà i espiritual que estan vivint els nostres santuaris.

Mons. Joan Enric Vives, arquebisbe-bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, va donar-nos la benvinguda fent un repàs de la història secular d'Andorra i el paper de l'Església en aquest procés.

Mn. Salvador Batalla va presentar amb realisme els esculls i reptes, com també, amb creativitat i esperances, diverses propostes que, implicant més els laics, afavoreixin un acolliment més integral dels pelegrins.

Al santuari de Meritxell, Mons. Agustí Cortés, president del Secretariat, en l'homilia va destacar el paper eclesial dels santuaris i la pastoral que atenen tant els rectors com els donants i altres col·laboradors acollint i acompanyant amb estima la pietat popular.

Un llibre sobre la catedral de Vic

Amb motiu de la festivitat de Sant Jordi surt a la venda *La catedral de Sant Pere de Vic*, una monografia sobre la catedral vigatana, que repassa la història del monument i el seu gran valor arquitectònic i artístic. L'edició, a càrrec de Marta Crispí, Sergio Fuentes i Judith Urbano, és una obra coral, amb escrits de diversos autors especialitzats.

El llibre repassa la història de la catedral de manera cronològica, des de la primera referència, de l'any 516, passant per l'època del bisbe Oliba (segle XI), la baixa edat mitjana i la reconstrucció de la catedral després de la Guerra Civil. Els capítols s'acompanyen d'imatges destacades, a càrrec del fotògraf Pepo Segura.

La catedral de Sant Pere de Vic és un llibre del bisbat de Vic, editat per Publicacions de l'Abadia de Montserrat, amb la col·laboració de la Diputació de Barcelona. Es pot adquirir a la botiga del Museu Episcopal de Vic (MEV), a la mateixa catedral o a les llibreries de la ciutat.

Missa Crismal amb els ulls posats en el Sínode Diocesà

Redacció

El Dimarts Sant es va celebrar una nova Jornada Sacerdotal, commemorant la institució del sagrament de l'Orde. Com és habitual, es van consagrar els sants olis en la Missa Crismal.

També es va fer un homenatge als preveres que celebren un aniversari significatiu. En els cinquanta anys de l'ordenació presbiteral: Mn. Jordi Canamasas i Camprubí, Mn. Miquel Tresserras i Majó i Mn. Josep Maria Pujol i Corrius; en les noces d'argent sacerdotals: Mn. Josep Maria Masnou i Pratdesaba, Mn. Martin Kabamba Belangenyi i Mn. Octavio Lutumba Mukeb Akalonji; i en el primer any de sacerdoci: P. Leopoldo Báez Ornelas, missioner josefí.

Destaquem alguns fragments de l'homilia episcopal:

«Una vegada més vull expressar el meu agraïment al Senyor pel vostre treball pastoral en les parròquies i comunitats d'arreu del nostre bisbat. Sóc testimoni del vostre lliurament generós. M'alegro en el meu cor quan rebo notícies d'iniciatives i realitzacions pastorals. També sé que aquests no són pas temps fàcils i no sempre els fruits són concordes amb els esforços i les il·lusions esmerçades. Però també sé que us voleu mantenir amb l'esperança al cor. Sé que la vostra donació no defalleix.

»El Sínode Diocesà que he convocat és una oportunitat, un *kairós*, un temps de Déu per a viure l'experiència de "caminar junts" fressant els camins de la comunió que ens porta a la missió. El Sínode Diocesà, que és de tots i per a tots, no té la vocació primera de cercar solucions als reptes pastorals que tenim, sinó que la seva vocació fonamental és la de posar-nos en "camí", com aquells deixebles d'Emaús el dia de Pasqua, i anar descobrint com el nostre cor s'escalfa en escoltar la Paraula, com la nostra mirada s'eixampla, com la nostra paraula es fa acolliment del germà, com reconeixem la presència de Crist entre nosaltres, i, sobretot, quan ens parteix el pa; com els nostres passos són els dels missatgers que porten la bona nova: Crist ha ressuscitat!

»El Sínode Diocesà vol ajudar-nos a descobrir no pas les imposicions del Senyor; ell no ens imposa mai res; sinó ajudar-nos a descobrir les exigències del seu amor. Perquè ell no ens demana res que abans no ens hagi donat. El Sínode ens vol ajudar a discernir la voluntat de Déu per a nosaltres, per a la nostra Església de Vic.

»El Sínode Diocesà ens vol portar per la comunió a la missió. La comunió és el repte de tots. Donar espai als altres en la meua vida és el repte de la comunió. Saber escoltar i saber parlar, amb veritat i caritat, és el camí del Sínode.»

El Via Lucis o camí de la llum, una devoció pasqual

Redacció

Els esdeveniments del viacrucis (del llatí «Via Crucis», camí de la creu) conclouen en un sepulcre i deixen potser en el nostre interior una imatge de fracàs. Però aquest no és el final. Jesús amb la seva resurrecció triomfa sobre el pecat i sobre la mort.

L'estiu de 1988, el P. Sabino Palumbieri, professor d'antropologia a la Universitat Salesiana de Roma, va proposar la creació d'un nou conjunt d'estacions, centrat en la resurrecció i els esdeveniments posteriors, a fi de posar l'accent en allò positiu, l'esperança de la història cristiana. La primera gran celebració pública d'aquesta devoció va ser en 1990.

Pel desembre del 2001, la Santa Seu va promulgar un Directori sobre la Pietat Popular i la Litúrgia, que va elogiar el «Via Lucis» amb les següents paraules:

«Un piadós exercici anomenat Via Lucis s'ha desenvolupat i està en moltes regions en els darrers anys. Seguint el model del viacrucis, els fidels mediten sobre les diverses aparicions de Jesús (de la seva Resurrecció a la seva Ascensió), en les quals mostra la seva glòria als deixebles que esperaven la vinguda de l'Esperit Sant (cf. Jn 14,26; 16,13-15; Lc 24,49), l'enfortiment de la seva fe, amb vista a la finalització del seu ensenyament sobre el Regne i a definir amb major precisió l'estructura sacramental i jeràrquica de l'Església.

»A través del Via Lucis, els fidels recorden l'esdeveniment central de la fe (la resurrecció de Crist) i el seu discipulat en virtut del baptisme, el sagrament pasqual pel qual han passat de les tenebres del pecat a la brillant lluminositat de la llum de la gràcia (cf. Col 1,13; Ef 5,8).»

Durant segles, el viacrucis ha involucrat els fidels en la Setmana Santa, sobretot en la Passió, i ha ajudat a fixar-ne els aspectes més importants en la seva ment. Anàlogament, el Via Lucis, quan se celebra amb fidelitat al text evangèlic, pot transmetre eficaçment als fidels la comprensió del segon moment de l'esdeveniment pasqual, és a dir, la resurrecció del Senyor.

El Via Lucis és el camí de la llum, del goig i l'alegria viscuts amb Crist i gràcies a Crist ressuscitat. És viure amb els deixebles la seva alegria desbordant que sap contagiar-nos a tots, deixant-nos il·luminar amb la presència i acció de Crist ressuscitat que viu ja per sempre entre nosaltres.

Avui us en proposem un exemple, seguint els textos bíblics.

Primera estació:

Crist ha ressuscitat (Mt 28,1-7)

Segona estació:

El sepulcre buit (Mt 28,8-10)

El «Regina coeli» del temps de Pasqua

Redacció

El «Regina coeli» (en català, Reina del cel) és una oració en honor de la Verge Maria a tall de felicitació per la resurrecció del seu fill Jesucrist que se sol resar a les dotze del migdia (i, si es vol, al matí i al vespre) durant el temps pasqual.

Reina del cel, alegreu-vos, al·leluia;
perquè aquell que meresquéreu
portar, al·leluia,
ha ressuscitat tal com digué,
al·leluia.
Pregueu Déu per nosaltres, al·leluia.
Alegreu-vos, Verge Maria, al·leluia.
Realment el Senyor ha ressuscitat,
al·leluia.

Preguem

Oh Déu, vos ompliu el món d'alegria amb la resurrecció del vostre Fill, Jesucrist, nostre Senyor: per la intercessió de la seva mare, la Verge Maria, concediu-nos d'arribar al goig de la vida eterna. Per Crist Senyor nostre. Amén

Tres Glòria al Pare...

Tercera estació:

La trobada amb Maria Magdalena
(Jn 20,10-18)

Quarta estació:

Jesús s'apareix a Emaús (Lc 24,10-30)

Cinquena estació:

Reconeixen Jesús en partir el pa
(Lc 24,30-35)

Sisena estació:

Jesús s'apareix als deixebles a
Jerusalem (Lc 24,36-40)

Setena estació:

Jesús dóna la seva pau i el poder
de perdonar pecats (Jn 20,19-23)

Vuitena estació:

Jesús reforça la fe de Tomàs
(Jn 20,24-29)

Novena estació:

Jesús s'apareix al mar de Tiberíades
(Jn 21,1-12)

Desena estació:

Sant Pere reitera el seu amor
a Jesús (Jn 21,15-19)

Onzena estació:

Jesús ressuscitat envia els deixebles
(Mt 28,19-20)

Dotzena estació:

L'Ascensió del Senyor (Lc 24,50-53)

Tretzena estació:

Maria i els deixebles esperen
l'Esperit Sant (Ac 1,12-14)

Catorzena estació:

La Pentecosta
(Ac 2,1-13)

Glossa

Els homes i dones del diumenge

Romà Casanova, bisbe de Vic

Als primers cristians els coneixien com els homes del diumenge. Es reunien en aquest dia de la setmana per celebrar quelcom molt seu, en un context molt diferent: no era pas un dia de festa i, per tant, s'havien de reunir molt de matí. Però no solament els coneixien per això, sinó perquè amb la seva vida manifestaven que en ells hi havia alguna cosa que els feia diferents: «Habitin en les seves pròpies pàtries, però com a forasters. Es casen com tots; com tots engendren fills, però no abandonen els qui neixen. Comparteixen la taula, però no el llit. Són en la carn, però no viuen segons la carn. Passen el temps a la terra, però tenen la seva ciutadania al cel. Obeeixen les lleis establertes, però amb la seva vida sobrepugen les lleis. A tots estimen i per tots són perseguits. Són pobres i n'enriqueixen molts» (*Carta a Diognet*, 5).

La celebració del diumenge, amb l'Eucaristia com a centre, és una realitat essencial per als cristians. La celebració de la missa dominical és una necessitat, que no neix del precepte de l'Església, sinó del mateix cor de la nostra identitat cristiana. El qui de veritat creu en Jesús mort i ressuscitat no pot deixar de viure en el diumenge la presència de Crist en el memorial del seu

misteri pasqual. Qui viu amb fe la missa dominical està en la font de la vida cristiana, en la seva lluita de fill de Déu en el dia a dia.

El diumenge, l'Eucaristia i l'Església són indestriables. Per això mateix ens hem de llançar a viure amb més intensitat aquestes tres realitats a l'uníson. L'Eucaristia dominical ha de ser desitjada i cercada. Hem de fugir de la comoditat i, si fa falta, ens hem de moure i hem de ser servidors dels qui no poden, per a cercar la missa. Amb els mitjans de transport que tenim al nostre abast no hi ha cap excusa per a no trobar una celebració de la missa. La catequesi parroquial ha d'anar avançant vers el diumenge. Els infants han de tenir l'experiència de l'ensenyament i de la vida comunitària en la celebració i en la caritat i comunió. Hem de tendir a la celebració de la missa dominical en cada parròquia. Tots junts hem de viure l'experiència del Senyor ressuscitat enmig nostre, que ens fa, ja que ens alimentem del seu Cos, cada vegada més el seu únic Cos, que és l'Església. Vivint la centralitat de Crist ens anirem configurant més i més a ell i podrem donar el testimoni que el nostre món necessita per a descobrir que Crist és viu.

